

som deres Lob fassatte over dem, formedelst deres nye Omgang med Fremmede.

Jeg vilde nu kjøbe to Huse og Land for dem, med den Betingelse, at det skulde tilhøre mig, og ikke uden mit Vidende kunne fratages dem; men Enemo tilbød sig at forære mig et Stykke af den vestlige Deel. Han anviste et saa stort Stykke, at jeg tvivlede om Oprigtigheden af hans Hensigt; men alle Deboerne stadfæstede den. En Allee adskilte begge disse Eiendomme; Kabeina erholdt den største ved Strandbredden, og begge toge dem med varmeste Tak i Besiddelse. Jeg forsynede dem med alle nødvendige Redskaber, og tog herpaa Afsked med dem, hvorover de syntes meget rørte.

Vore Venner havde imidlertid kun lidet forsynet os med Mundprovision; jeg fandt kun 17 Sviin og nogle Kartofler, men da de forsikrede, at de ikke kunde skaffe mere, og jeg tillige var tilstrækkelig forsynet med Vand, saa tog jeg Afsked med dem, gjorde dem store Foræringer, og seilede bort om Aftenen Klokken 10.

Da vi ikke fik nogen Eendenvind, opgav jeg det Forsæt, at undersøge den nordlige Kyst af Den; derimod vilde vi udforske, om Cooks Beretning, at Onehow og Orihua ikke hang sammen, og Kings Angivelse, at Indbaanernes Antal beløb sig til 4000 Sjæle, vare falske, som man troede. Vi fandt Orihua og Onehow adskilte ved en Kanal, der i det mindste var saa dyb

at man ikke kun
 havde foregivet
 givelse maae v
 Orihua bestaa
 Jordbund, og
 af et eneste Me
 Efterat vi
 Sandwichsøerne
 til Nutka.